

ningen, hvis vi ellers skulle holde Landbruget paa en nogenlunde ordentlig Fod. Jeg vil ønske, at den Tid maatte komme, og jeg haaber, at den skal komme, da der ikke udføres en eneste Tønde Vaarkorn fra Danmark, idet jeg troer, at vi med Hensyn til vor Kornexport bør indskrænke os til Vinterkornet; jeg gjentager, vi bør saa vidt muligt søge at komme til ganske at opføre vort Vaarkorn og som Følge deraf hovedsagelig søge vore Indtægter igjennem Producter af Dyreriet, Fedevæg, Faar, Sviin og desl. Det er blevet sagt — jeg troer af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponned) eller af den ærede Ordfører for Finantsudvalget (Fenger) — at, naar vi vedtog disse storartede Jernbane- og Havneanlæg, saa vilde vi, i alt Fald ikke for en længere Tid, kunne slippe for en extraordinair Skat; men dette har jeg for min Person heller aldrig gjort Regning paa, at vi skulle. Jeg siger ubetinget: Heltene Skat, Havn ved Vestkysten og Jernbaner end ingen Skat, ingen Havne og ingen Jernbaner, og jeg er overbevist om, at naar det høie Thing bevilger saa store Anlæg, som der her er Tale om, saa vil det heller ikke nogeninde nægte Regjeringen de Summer, som ere nødvendige til at bringe disse Anlæg i Udførelse; jeg troer heller ikke, at saadanne Spørgsmaal som den intercommunale Betsatning, Procent- eller Contingentsystemet ville komme til at spille en Hovedrolle i den Grad, at der muligen ingen Indkomstskat blev bevilget, naar vi vide, at vi have vedtaget store Anlæg, hvortil der kræves store Pengesummer. Jeg vil i alt Fald for mit personlige Vedkommende udtale, at skjønt jeg ifjor stemte for Contingentsystemet, saa vilde jeg dog ganske vist, naar vi kom paa et saadant Punkt, at der blev Tale om at bevilge eller ikke bevilge de fornødne Summer til sliche Anlæg, vi havde vedtaget her i Thinget, — om end meget imod min Villie — bevæmme mig til at stemme for Procentsystemet. Jeg skal med disse saa Bemærkninger tillade mig at anbefale Anlægget af Havnen ved Esbjerg til det høie Thing, idet jeg gjentagende tillader mig at holde de Herrer Sagens store nationale Betydning for Die, haabende, at denne Side af Sagen vil finde megen Anklang i det høie Thing.

A. Sage: Det glæder mig at høre det ærede Medlems politiske Anskuelse; thi det glæder mig hvergang jeg hører en national-liberal Stemmeovre fra Sylland, da vi jo vide, at der derovre er enkelte Pletter, hvor det ikke er noget godt Firma at føre. Det ærede Medlems Handelsbetragtninger kan jeg derimod ikke saa ganske dele; jeg troer, at det ærede Medlem neppe vilde udrette noget Godt, dersom han fik os til at aflægge vort fortræffelige Byg, som er en af vore bedste Artikler. — Den ærede Ordfører kom med et Par meget originale Betragtninger; den ene var, at ligesom vi vidste fra Fortiden, hvorledes Graadhybs Farvand var, saaledes var dette Farvands Tilstand ogsaa flaaet fast for Estertiden; men det er dog maaffee lidt for dristigt at paatage sig saaledes at fastsætte et Farvands Tilstand for Fremtiden. Men saa sagde den ærede Ordfører, at til al Lykke var Sylland ikke noget egentligt kornproducerende Land, og dette var til Lykke ligesaa vel for Sylland som for Nerne. (Ordføreren: Jeg sagde ikke „kornproducerende," men „kornudførende"); jeg troer det ærede Medlem sagde „kornproducerende," men det kommer jo heller ikke saa nysie an derpaa; thi naar der ikke produceres Korn, fører man det jo heller ikke ud. Jeg kan ikke dele denne Betragtning, men vil sige, at det vilde være mig hjært, om Sylland udførte nogle Millioner Tønder Hvede og var ligesaa frugtbart som Nerne. Jeg troer, at man da hellere maatte ønske os til Lykke, end naar det kun var et ringe kornproducerende eller udførende Land. Jeg maa endnu omtale en Bemærkning, som den ærede Ordfører gjorde, og som ligeledes staaer i Udvalgets Betænkning. Han taler om, at det er et berettiget Krav, som denne Deel af Sylland har paa at faae disse Foretagender udførte. Det er efter min Mening ikke rigtigt at stille op, at forskellige Egne eller Steder i Landet have berettigede Krav udover det, at enhver Mand i Landet er berettiget til at fordrø, at den udøvende og lovgivende Magt skal bære sig fornøstigt ad og handle til Bedste for det Hele; men om stedlige Krav, troer jeg ikke, der paa den Maade kan være Spørgsmaal; thi der er da ingen Ende paa Fortagender om Anlæg baade af den ene og af den anden Art. — Jeg